

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

גיליון מס' 244 | ל' כסלו התשפ"ב

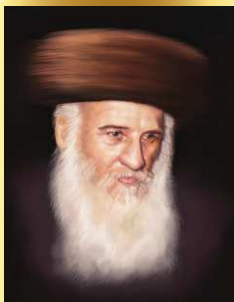
פרשת מקץ

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
17:13	16:13	תל אביב
17:15	16:16	ירושלים
17:14	16:20	באר שבע
17:17	16:18	

הגיליון הוקדש לרפואת רנה רפאל בן סימון

מקדישים עלון ווראים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

י"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ער. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעש"ט ש"מ

נר לכל אחד ואחד

מתפללים ושומעים שיעורים. השבת בעצם אומרת "דאגת לעצמך, דאגת גם למשפחה שלך אבל עכשיו תדאג לכל עם ישראל".

כתוב במדרש בראשית רבה בשם רבי שמעון בר יוחאי "אמרה שבת לפני הקב"ה: ריבוננו של עולם, לכלום יש בן זוג ולי אין בן זוג. אמר לה הקב"ה: כנסת ישראל הוא בן זוגך".

שימו לב ללשון "כנסת ישראל". הקב"ה רוצה שביום שבת כל היהודים יתכנסו ויתאחדו, מתפללים יחד, לומדים יחד, כולם ביחד עם כולם, כולם דואגים לכולם, ובאמת יש כאלה בשבת נוהגים לעשות סעודה שלישית ביחד בבית הכנסת.

בעצם יוצא שיש כאן סדר שהולך ומתקדם. חודש זה משהו אישי ופנימי, מילה אתה כבר יוצא לכיוון המשפחה, בניית המשפחה, ושבת זה הבנייה של הציבור שמסביב, בניית הכלל. היוונים ראו את הסדר שיש למצוות האלה ואמרו "זה לא מקובל עלינו, אנחנו נפגע בתשיות של עם ישראל". מה זה לפגוע בתשיות? אנחנו קודם כל נשבית את היהודי שלא יהיה לו זמן לטפל בעצמו, זה בעצם החודש. "ברגע שאנחנו נדאג שהוא לא יטפל בעצמו אנחנו כבר מסודרים". דבר שני "אנחנו נוריד להם את הטיפול במשפחה", כלומר לבטל את ברית המילה. ובנוסף "אנחנו נבטל מהם גם את יום השבת, שלא יהיה מצב שהיהודים יהיו ביחד, באחדות".

אנחנו עכשיו בימי החנוכה, אנחנו אמורים בעצם לחדש את שלושת הדברים האלה. לכן במצוות חנוכה יש לנו שלוש דרגות. דרגה ראשונה "נר איש וביתו", דרגה שנייה וקצת יותר מהודרת "נר לכל אחד ואחד", ודרגה שלישית זה "יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך". וזה שלושת הנקודות שאמרנו - המצווה הראשונה זה עיקר הדין של חנוכה, "נר איש וביתו" - "איש", תאיר לעצמך כל יום נר אחד. כנגד מי? אתה, תאיר לעצמך זה מקביל לחודש. הדרגה השנייה והמהודרת יותר - "נר לכל אחד ואחד", כל אחד מבני המשפחה בבית מדליק נר, זה כנגד המילה. כנגד הטיפול במשפחה. זה כבר השלב השני. והדרגה השלישית זה "מכאן ואילך מוסיף והולך". צריך כל יום להדליק חנוכה וכל יום להוסיף נר לפי מספר הימים. למה? כי העיקר זה לפרסם לכלל, לציבור, לרחוב.

שבת שלום חנוכה שמח!

אנחנו נמצאים בימי החנוכה. ידוע שהחשמונאים גזרו על שלוש מצוות שמאוד הפריעו להם. חודש, מילה ושבת.

מה מיוחד דווקא במצוות האלה?

בואו תשמעו, אני חושב שיש פה רעיון שהוא מאוד יסודי וחשוב. המושג חודש - ראש חודש, זה מלשון התחדשות, "ראשי חדשים לעמך נתת. זמן פפרה לכל תולדותם". זה לא רק שעכשיו נגמר חודש ומתחילים חודש חדש, אלא זה מלשון התחדשות. בורא עולם הביא לך כל חודש התחדשות.

מה זה אומר? בן אדם חי את החיים שלו כמו סוס במלחמה, רץ, רץ, רץ, רץ... פתאום מתעורר ואומר "וואי, אני כבר בן שבעים, לא שמתי לב".

מה עשה הקב"ה לבן אדם שלא יתעורר רק בגיל שבעים? עשה לו תחנה, תחנה שקוראים לה "ראש חודש" - כל ראש חודש אתה מוזמן לעשות עצירה, יום התבוננות. איך אני נראה? איך אני חושב? האם אני מתנהג כראוי? איך אני בעבודת המידות? איך אני עם הלימוד שלי?

"זמן פפרה לכל תולדותם" - "תולדותם" של צדיקים אלו מעשיהם הטובים. "זמן פפרה", בו אתה אמור לעשות חשבון נפש ולראות איך בחודש הבא אתה משפר את המעשים שלך. יוצא אם כן שמצוות החודש אומרת לבן אדם שב עם עצמך, תטפל בעצמך, תראה איך אתה נראה ותעשה חשבון נפש. זה נקרא בין האדם לעצמו.

התורה נותנת ליהודי עוד מצווה - ברית מילה. מה זה ברית מילה? ברית מילה אומרת "צדיק שלי, כל ראש חודש אתה יושב עם עצמך ועושה חשבון נפש, אבל אני מצפה ממך שלא תסתפק רק בטיפוח האישי שלך, אלא תתחיל להעביר את המסר לדור הבא שלך, לילדים שלך". ברית מילה זה מצווה על האב למול את בנו. בעצם זה בא ואומר "אל תסתפק רק בחינוך האישי שלך, אלא תעביר את זה גם לילדים שלך". זה כבר נקרא משהו משפחתי. ומה עם כלל ישראל? מה עם הסביבה? מה עם החברים? האם זה נכון שבן אדם יגיד "מה אכפת לי מכל העולם? העיקר אני, אישתי והילדים..."

בשביל זה יש לנו את המצווה השלישית שקוראים לה שבת. ומה זה שבת? בכל שבת היהודים מתאספים בבתי כנסיות,

יש לי שאלה?

האם להיות חמאה בחינוך הילדים?

דקה אני ידוק, אחרי דקה, למשל, הוא חוזר, תראה ראיתי שהכנת שיעורים, ראיתי שעזרת לאמא, כן, אתה יכול לרדת, ילד מתוק כמון יכול לרדת לשחק, שיהיה טיפה שמאל דוחה בהתחלה אבל ודאי שלא אכזריות על זה אף אחד לא דיבר, נוחות, עדינות, קצת קצת הצבת גבולות בהתחלה קצת להגיד את ה "לא" כדי שיבינו שהכן שךך לא בא ממקום של חולשה אלא ממקום של תנינה ואהבה חיקוק ואימצו.

עדין כמו יעקב אבינו, אלא שבהתחלה תמיד תשתדל להיות טיפה כאילו 'עורב', כמו שאמרו חז"ל "שמאל דוחה" תפתח קודם בדחיה אבל רק בגדר של "שמאל" שזה היד החלשה שלך. פירושו של דבר, שאתה לא מיד עונה כן לכל מה שמבקשים ממך, למשל כשהבן או הבת שלך באים לאלך ומבקשים: "אבא אני יכול לרדת למטה לשחק?" אההם שניה שניה תן לי לחשוב, בוא נראה, בוא נראה תבוא, תבוא אלי עוד

שמעתי את השיעור המצוין על נח (שנת תשפ"ב) ועל כך ש'נח' היה רגוע מידי, היה חסר לו קצת מהאכזריות של העורב, ולכן איבד את זה... ומצד שני הרב דיבר על ההכנעה של יעקב אבינו, איך משלבים בין שני היסודות החשובים הללו?

תשובת הרב:

לשואל היקר, שאלתך יפה מאוד. בוודאי שצריך להיות

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

להאיר את הלב בוא להחזיר ללב שלך את האנרגיה היהודית שמגיע לך!

הלב שלך יגיד תודה!

03-30-90-900

אם אתה לא שושנה אתה נמר! המתכון הסודי לטיפול בכעסים: שמן, שושנים, וניגונים...

הזוהר הקדוש בח"ב כ, ע"א. כותב כך: "ארח רבי אבא בההוא ורדא, אמר: ודאי אין העולם מתקיים אלא על הריח, דהא הזינא דלית נפשא מתקיימא אלא על ריחא. ועל דא, הדס במוצאי שבת" - תרגום: "אין העולם מתקיים אלא על הריח ועל זה בא הדס במוצאי שבת".

נשאלת השאלה, מה כוונת הזוהר שאין העולם מתקיים אלא על הריח? ומה עניין של מוצאי שבת לכל זה?

היוונים נמשלו לנמר! דניאל חזה בחלומו ארבעה חיות. החיה השלישית שהוא חזה היה הנמר. רבינו סעדיה גאון מסביר שהכוונה היא למלכות יוון שהיא נמשלה לנמר - "עז כנמר". היוונים היו עזים בכך שלא פחדו מהקב"ה והלכו נגד בורא עולם - למרות שהיה זה לאחר נס פורים שכל העולם ראה ושמע איך הקדוש ברוך הוא היה לציידם של עם ישראל. זו נקראת עזות.

מלכות יוון אם כן נקראת "עז כנמר" אבל בצד השלילי של הנמר. וכדי להכניע את הנמר שבטומאה אנו זקוקים לנמר ועזות דקדושה. מי הוא הלוחם שילחם נגדה? שבט לוי. יעקב אבינו אמר על שבט לוי "אָרוּר אָפֶם כִּי עָזוּ" - העזות והגבורה היא משבט לוי. לכן כשיש לך מלחמה עם יוון שהיא 'אומה של עזות' - המקביל שלו בקדושה זה שבט לוי.

שבט לוי תיקנו את החרון אף שלהם, הם תיקנו את הכעס. וכשאדם עובד על מידת הכעס שלו, שזה בעצם מידת הגבורה - הלא הוא זוכה ליראת שמיים. כך מצינו אצל יצחק אבינו שהוא מידת הגבורה ונקרא "פחד יצחק" עמוד ה'יראת שמיים'.

הבעל שם טוב הקדוש גילה: שאדם שמתקן את מידת הכעס שהיא "יסוד האש" יגיע בזכות כך לדרגה של שמחה והתלהבות בעבודת ה'.

איפה רואים את זה בחוש? על הלויים! שהרי תפקידם בבית המקדש לשיר ולנגן. מהיכן הגיעו לכך? מהכעס. הכעס שבא לידי תיקון הרי זו שמחה והתלהבות בעבודת ה'.

מי המקטיר את הקטורת בבית המקדש? הכהנים שהם משבט לוי! כמו שנאמר: "ישימו קטורה באפך". ולמה דווקא הם? כי הם התיקון של האף (הכעס). מכיוון שהלויים בשורש שלהם הם 'מידת הגבורה' שהיא 'כעס' וכשאתה מתקן את האף יוצא ממך 'ריח של קטורת', 'יראת שמיים'.

היא מה הקשר בין ראובן, דודאים ונר חנוכה?

ידוע שאת המנורה שהיתה בבית המקדש הדליקו מהאש שהיה על גבי המזבח. אנחנו רוצים להבין למה המנורה תלויה באש שעל גבי המזבח.

החשמונאים נענשו על כך שלקחו את המלכות לעצמם לאחר שניצחו במלחמה. היו הם צריכים להחזיר את כתר המלוכה לשבט יהודה ולא להשאיר אותו לעצמם, מכיוון שכהנים היו, וכהנים

בואו ננצל את הימים האחרונים של החג הקדוש הזה שטומן בחובו כל כך הרבה לכל השנה. ושוב פעם נדגיש ונאמר זה לא מובן מאליו שהקדוש ברוך הוא ריחם עלינו בדור כזה והביא לנו את ה"בעל שם טוב הקדוש" שגילה את הסודות של הדרך הזאת והביא לנו מסלול ברור ונעים - דרכו אפשר לקחת את מה שעובר עלינו ולהתרומם מזה להצלחה אישית ורוחנית.

מכירים את השיר? "יוונים נקבצו עלי... ומנותר

אם אתה רוצה למשוך את הנוער - זה רק על ידי שמחה, כמה שיותר להכניס שמחה ביהדות.

אמורים להיות כהנים ולא מלכים. שאלתנו היא מה פסול יש שכהנים יאחזו בכתר מלוכה?

אנו אומרים בתפילה: "וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בהלל והודאה" שלא כמו בפורים שנקבעו הימים האלה למשתה ושמחה, ימי החנוכה נקבעו בדווקא להודות ולהלל. מדוע זה ככה?

שימו לב למשנה מאוד מיוחדת במסכת תמיד (פרק ג' משנה ח): "אמר רבי אליעזר בן דגלאי, עיזים היו לבית אבא בהר מכוור, והיו מתעטשות מריח פיטום הקטורת". פלא פלאים מדוע המשנה טורחת לציין לנו את הסיבה שהעיזים היו עושות אפצ'י ביריחו? ומה עם העיזים של ירושלים, וכי הן לא היו מתעטשות מריח הקטורת?

נקננים נעשה נס לשושנים" ממש מעניין מדוע עם ישראל נקראים שושנים?

החשמונאים היו משבט לוי שעליו נאמר: "וּלְלֵוִי אָמַר... יְשִׁימוּ קְטֹנֶה בְּאֶפֶס וְכִלְיֵי עַל מִזְבְּחָהּ... מִחֵץ מִתְּנִיָּם קָמְיוּ וּמִשְׁנָאֵיוּ מִן יְקוּמוּן" אומר רש"י משה רבינו מברך פה את החשמונאים שהיו מצאצאי לוי, שניצחו את היוונים. שאלתנו היא למה דווקא לוי הוא זה שנלחם ביוונים? איפה יהודה שהיה אריה או שבט אחר?

"הדודאים נתנו ריח ועל פתיחנו כל מגדים" אומרים חז"ל (מדרש בשם ספר "זכור לאברהם"): "הדודאים נתנו ריח" - זה ראובן שהציל את יוסף ועל פתיחנו כל מגדים - זה נר חנוכה. שאלתנו

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

בחסות
מוניות ברדיטשוב
נסיעות בין עירוניות בלבד
1700-700-622

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990
הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב 24
תל אביב בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

יוצא ממך 'שירים וניגונים לה' יתברך'.

יוצא אם כן שדווקא "שבת לוי" שהוא מידת הגבורה בתיקון, הוא זה שמתאים להילחם עם היוונים שהם מידת הגבורה בקלקול.

לפי הדברים האלה אנחנו מגיעים לסוד אדיר השייך דווקא לימי חנוכה! תקשיבו טוב: ימי החנוכה אלו ימים של תיקון "מידת הגבורה השלילית" דהיינו הכעס והעזות. אם אתה רוצה לתקן את העזות שלך ולהוציא ממנה את האורות הגדולים של השמחה וההתלהבות בעבודת השם, להיות בבחינת שירים וניגונים - זה הזמן המסוגל לכך! שמונת ימי חנוכה אלו.

היוונים נטפלים למנורה בבית המקדש - מדוע? כי המנורה בבית המקדש רומזת לחכמה כידוע, "הרוצה שיחכים ידרים ושיעשיר יצפין, וסימנך שולחן בצפון ומנורה בדרום" (בבא בתרא כה:); ולא שהיה אכפת להם שעם ישראל חפצים בחכמה, אלא מה שהפריע להם בכל זה הוא הדבר הבא: **את האש של המנורה היו לוקחים מהמזבח** - שעליו כתוב "אשה ריח ניחוח לה". המטרה של הקורבן זה הריח.

הדבר החשוב לבוא עולם זה הריח, ומה הוא הריח? "יראת שמיים". אנחנו בעצם לוקחים את האש מהמזבח שמטרתה ריח ניחוח ועם האש הזאת מדליקים את המנורה שהיא חכמה כדי להראות שכל המטרה של החכמה בעם ישראל זה לא עניין של חכמה לשם חכמה, אלא שעם החכמה הזאת תגיע ליראת שמיים.

היוונים שהם מסמלים את העזות הם הנוגדים הגדולים של אותו ריח - יראת שמיים.

עם ישראל נקראים בחנוכה שושנים - מדוע?

השושנה כל ענינה הוא הריח אבל לא סתם ריח אלא "הלל והודאה לה' יתברך" מה הכוונה? אומר המדרש (מדרש לקח טוב על שיר השירים ב: ב') "מה שושנה זו אינה אלא לריח כך ישראל לא נבראו אלא לריח - להלל לה' שנאמר עם זו יצאתי לי תהילתי יספרו". היראת שמיים המושלמת היא שאדם מתרומם להלל לה' יתברך מתוך קירות ליבו. וכמו שהסברנו שהשמחה וההתלהבות הם התיקון של מידת הכעס והגבורה.

עִיזִים מסמלות עִזּוּת. העז נקראת כך מלשון עזות. כשהעִזים שביריחו היו מריחות את ריח הקטורת היו מתעטשות. יריחו היא סמל הטומאה, ולכן יהושע לא יכל להכניע אותם אלא בדרך של נס על ידי שבעה הקפות כידוע, וכמו כן גזר על עם ישראל שלא לבנות את יריחו כלל. העִיזים של יריחו היו מתעטשות מריח הקטורת כלומר הקטורת היתה משפיעה על העזות שבעולם ומכניעה אותה ומוציאה ממנה את האור שבה.

אומר הזוהר הקדוש: "אין העולם מתקיים אלא על

הריח" - ולכן במוצאי שבת אנחנו מברכים בורא מיני בשמים כדי שהאדם יתחיל את השבוע עם יראת שמיים.

מכיוון שהכהנים הם נושאים את דגל היראת שמים - הריח, הרי זה סתירה למהות של המלכות. ומדוע? כי מלכות היא עניין של הנהגה חיצונית וכידוע ש"מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול", מכיוון שהריח הוא עניין פנימי שהרי רק הנשמה שהיא פנימית נהנית מהריח, ולא הגוף שהוא חיצוני, לכן לא שייך שמלכות וכהונה ילכו יחד.

(ניתן להוסיף במאמר מוסגר שזה העניין שישנו גדול הדור וישנו צדיק הדור, והבן.)

ולכן בזמן ש'בחינת פנימיות' נוקטת את 'גישת המלכות' הרי היא ממיתה על עצמה אסון.

"הדודאים נתנו ריח" - בזכות הדודאים זכינו לתורה שמביאה את האדם ליראת שמיים - זה הריח, משום שבאותו הלילה בו ביקשה רחל את הדודאים ויתרה ללא על יעקב, נולד יששכר שהוא עמוד התורה שעניינה ריח ויראת שמיים.

"ועל פתחנו כל מגדים" - זה נר חנוכה שכל העניין של חנוכה - זה לתקן את העזות - חרון אף.

כאן המקום להבין מה הדרך בה הלוויים זכו להפוך את האף של הכעס לאף של יראת שמיים (ריח), לאף של קטורת (ריח ניחוח), לאף של שמחה והתלהבות לעבודת ה' (שירים וניגונים)?

התשובה היא: **על ידי השמן של המנורה.**

לשמן ישנן שתי תכונות מדהימות -

א. הוא צף למעלה.

ב. היכן שלא תניחו הוא מחלחל ויורד מטה מטה.

שני התכונות הללו הם שני היסודות שהלוויים השתמשו בהם, וסללו לנו את הדרך גם אנו לעבוד ולהצליח, ומיד נסביר.

אם אתה רוצה לזכות בעבודת ה', לזכות לחיים יותר תקינים, לשחרר את הכעסים שהצטברו אצלך שנים, אתה צריך לרדת מטה מטה למקומות הכי נמוכים, דהיינו להכיר את האמת שלך כמה אתה נמוך כל כך בלעדי הרחמים של ה', **אבל בשום אופן לא לשכוח את הצד השני של השמן** - לשמן יש גם תכונה שהוא צף ועולה למעלה שזה השלב המשלים, כל הירידה שלך למקומות הנמוכים היא אך ורק למטרה אחת: שאתה תגלה כמה אתה צף למעלה!!! **ככל שתירד יותר למטה ותכיר יותר ויותר את ה'למטה' שלך - משם תכיר את הרחמים של ה' שמסובבים אותך כל רגע ורגע וזה באמת גם יגביה אותך מעל כולם.**

שימו לב! "לצוף" זה דווקא שיש משהו שמרים אותך מלמטה! מי הוא המרים שלך? הקדוש ברוך

הוא בכבודו ובעצמו.

יוצא שבעצם על ידי השמן נהיה הנס, השמן הופך אותך לשושנה, כי כשאתה לוקח את מידת הכעס שלך ואומר "אבא, תזכה אותי להבין שזה אני, הנמוך והשפל, הכי שפל שיכול להיות, ותזכני ללמוד מהכעס שיש לי שככה אשמח ואתלהב בעבודתך". בכך אתה זוכה להעלות את המידה הזאת לשיא הקדושה! זה מביא את הריח והכעס השלילי למקום חיובי לריח של קדושה ולשירים ורננים.

יוצא אם כן שחנוכה הוא חג של חינוך לעם ישראל כיצד להינצל מהעזות. והיום אתה רואה את התכונה הזאת של הנמר, ילד קטנצ'יק שעוד לא נגמל מהטיטולים שלו אתה כבר שומע אותו מדבר להורים או לאחים הגדולים ממנו "לא בא לי" או "לא רוצה" כאילו שהוא המחנך שלך...

"יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל" שבת לוי בעצם אומר "בוא תראה אותי אני כעסן אז אני מבין מה זו עזות כי זה יסוד הגבורה בקלקול אבל בוא תראה מה עושים עם הכעס בוא תראה לאן אפשר להוביל אותו - לשמחה והתלהבות, יראת שמיים, בושח...". אם אתה תעבוד עם הכעס נכון תגיע איתו ליסודות הכי גדולים שנקראים "ריח" - יראת שמיים.

חג החנוכה מלמד אותנו איך מחנכים, לוקחים את מידת הכעס והופכים אותה לקדושה - להיות "ריח ניחוח אשה לה" כמו שדיברנו שהמנורה מקבלת את הכוח שלה מהמזבח מ'הריח ניחוח'.

ואיך זה נוגע אלינו? אם אתה רוצה למשוך את הנוער - זה רק על ידי שמחה, כמה שיותר להכניס שמחה ביהדות. על ידי שהיהדות תהיה יהדות שְׂמֵיחָה של שירים ורננים - תוכל למשוך את לב כל עם ישראל.

אבל יש גם יסוד נוסף בחינוך! - "וקבעו את שמונת ימי חנוכה בהלל והודאה" - ככל שנלמד יותר להגיד ברוך ה' על מה שיש ופחות נתלונן, ותמיד רק נאמר "ברוך ה' המצב טוב" - זה ימשוך את הנוער אלינו.

אבל אם אבא אומר 'לא קל להיות אברך'... או 'להיות יהודי זה למות על קידוש ה' עשרים וארבע שעות' אז הילד יגיד "אבא אם אתה בוחר למות אשריך וטוב לך, אני מעדיף לחיות".

בורא עולם יזכה לנו לקחת את המסר של השמן שמחלחל מטה מטה ולזכות ממנו לשמחה והתלהבות בעבודת השם שאיתה נזכה למשוך את כל עם ישראל באהבה גדולה לבוא עולם, בשירה וניגונים.

יהי רצון שנוזכה כולנו ללכת בדרך האמת. אמן כן יהי רצון.

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב'זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני
להצלת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שיי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיעמה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול

סופגניה ושמלה

אז מה זה בעצם חנוכה בשבילי?

כשהייתי צעירה, היה זה חלום על סופגניה עם הרבה נוגט... רבות הימים הרופא כבר הזהיר אותי שלא לעבור בכלל על יד המאפייה בין שמחת תורה לחנוכה... נשארתי עם הרצון, אבל מבלי שיהיה לי איך לבצע אותו. בעצם כל החיים שלי הם ככה. הרצון גדול מהאפשרות להוציאו אל הפועל.

אני נכנסת לחנות הבגדים... רוצה לקנות את הכל, הכיס אינו מאפשר, בשקית עדיין נמצאת החשבונות המנופחת של חנות ה"חד פעמי"... מה אני עושה? **בשביל מה בראת את כל זה אבא? בשביל מי?** ואז משום מקום צצה ועולה לי אותה שיחה מאלפת של "דרך הבעש"ט": "כל העולם ניזון **בשביל** של רבי חנינא בן דוסא, והוא די לו בקב **חרובים**". איך הוא עשה זאת?

כשרבי חנינא ראה את הקב חרובים שלו הוא קודם כל הבין שגם זה לא מגיע לו... לא מגיע לי כלל דירה, לא מגיע לי כלל לזכות להיות אמא ולא מגיע לי כלל לראות נחת יהודית. כל מה שכן יש לי זה הרחמים של אבא! נכון, יש כאלה שיש להם יותר, אבל האם הן שמחות במה שיש להם? האם הן יסנות טוב בלילה שהשמלה הפרחונת עדיין עומדת על בובת הראווה בחנות, ועדיין לא מצאה את מקומה בארון הבגדים שלהן?

ודאי שלא! בעבר כשמישהי היתה צריכה שמלה היא היתה ניגשת לתופרת (לאחר שכמובן קנתה את הבד בעצמה) ולאחר כמה ימים של המתנה, היתה השמלה בידה. הערך של הקניה היה אמיתי, ההתרגשות היתה בשיאה (לא לחינם תיקנו לנו חכמינו ברכת שהחינו על בגד חדש... מי היום מברכת בכלל? אם לבשתי את הבגד פעמיים אני ממש מסכנה...). אבל היום הזמן שאנו משקיעים על קניית שמלה הוא כמה דקות בכלל, **ומי מדבר על קניות ברשת...**

כשהקניה היא כל כך מהירה, היא לא מותירה בנו שום שמחה, וכדי להיות שמחה בחלקי אני צריכה להגביר את קצב הקניות, דבר שגורם לבעלי 'לאבד' את הכרטיס מידי פעם... "מצטער הייתי חייב לחסום אותך... שלא ימצא אותך מישהו..."

עץ החרוב מוציא את פרוי לאחר שבעים שנה !!! שבעים שנה של המתנה מורשת עצבים ! ומה בסוף יוצא? חרובים - שמחריבים גופו של אדם. מה יש לרבי חנינא מהעץ הזה? **יש לו את השמחה של המתנה!**

היסוד של המתנה הוא היסוד של השמחה בחלקי. עם היסוד הזה יצאתי שוב לשדרת החנויות, עוברת שוב ליד המאפייה הריחנית ורואה את המבטים של הסופגניה עלי... "קחי אותי! את תהני! אני שלך". אני מהנהנת בראשי ואומרת לה: "בוודאי שאני רוצה, אך למה דווקא עכשיו? מה יקרה אם ניפגש בעוד כמה דקות/שעות/ימים?"

הנה זה פלא. כל הרצון והחשק נרגע, התאוה נכנסה לממדיה הטבעיים. המשכתי לחנות הבגדים, כבר מרחוק קרצה לי בעיני השמלה שחלמתי עליה כבר מהרגע בו לקחתי את הלואה האחרונה מהבנק... והיא עדיין עומדת שם, מחכה לי מששת ימי בראשית... "נכון שאני מיוחדת? נכון שאני מתאימה לך?"

- נכון בהחלט, אני ישמח אם תחכי לי כאן, אני בהחלט רוצה שנהיה חברות, אבל זה לא חייב להיות הרגע... מבקשת ממך שתסבירו לי איך זה שלפתע השמלה כבר לא נראית לי כל כך נוצצת ונדירה? לאן נעלם הברק שלה שלא נתן לי מנוחה? **הבנתי שבעצם חוסר המתנה הוא אחד הגורמים הגדולים של ריבוי התאוה.** תודה לך השם על כך שריחמת עלי שאזכה ליישם את היסוד הזה. **קלטתי שגם לזכות המתנה צריכים המתנה! אז מי בעצם נתן לי את המתנה הראשונה?** משאירה לכן לענות... גם חנוכה הוא **המתנה!** רק אחרי שמונה ימים אנחנו מגיעים לחנוכה מושלמת. המתנה היא פרס, היא חס ושלום לא עונש! **תשאלו את הסבתות שלנו...**

הנר שידע איך לתקן

חנכה שמח, ילדים יקרים.

היום אני רוצה לספר לכם את הספור שהרב ספר לנו בפתח לכבוד חנכה:

היתה זו שעת לילה מאחרת. הרחובות היו שוממים מאדם ורבי ישראל החיש את צעדיו פשוט שקוע במחשבות. פשחלף ליד צריף העץ שבקצה הרחוב עצר לרגע והביט לעבר החלון. בנגוד לכל בתי הרחוב שהיו חשוכים מצריפו של הסנדלר בקע אור. האיש ישב רכון על מלאכתו מתקן נעלים בחריצות פשאור קטן של גר מאפשר לו להמשיך בעבודה. "רבי יהודי" פנה אליו רבי ישראל ברכות, "השעה כבר מאחרת. האם כבודו לא הולך לישון?" חיוך עטר את פניו של הסנדלר, "אכן מאחר, רבנו" השיב "אבל כל הזמן שהנר דולק תמיד אפשר לתקן..."

כשהרב סים את הספור בפתח חשבתני לעצמי באותו רגע: כמה אנחנו זכינו שיש לנו את דרך הבעל שם טוב. ולמה? כי דרך הבעל שם טוב מלמדת אותנו שלא רק שאפשר לתקן את המדות הלא טובות שבנו, או את המעשים הלא טובים שלנו, אלא גם איך לתקן אותם.

בכל אחד ואחת מכם יש את הכוחות לתקן אפילו במעשה הכי קטן שתעשו... למשל, תעזרו לאמא בבית, תחמיאו לאחים או לחברים שלכם, אם מישהו הכעיס אתכם תתאפקו ואל תענו, תקשיבו לאמא ואבא ועוד. בכל מעשה הכי קטן שלכם אתם זוכים לתקן מדה שלכם. לדגמא, כעסותם ושתקתם הנה תקנתם את מדת הכעס, עזרתם לאמא - תקנתם את מדת העצלנות, הקשבתם לאבא כשבקש מכם להכניס למקלחת - זכיתם בכבוד אב ואם. כל פעם שעשיתם מעשה טוב גרמתם נחת רוח לבורא עולם וכן הקדוש ברוך הוא ישלח לכם אור, מדה פנגד מדה.

"מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך" - כל מעשה הכי קטן שלכם מוליד אור והאור הזה מסלק הרבה מן החשך. נכון שלא כפי לנו להיות בחשך? החשך זה הפחד, העצבות, הכעס, אז בואו נכניס אור לחיינו כדי שלא נהיה בחשך. עשו מעשה טוב והדליקו את האור בחייכם.

חג אורים שמח.
ילדים יקרים, אתם מוזמנים לכתוב אלי אתי: **ילדים יקרים, אתם מוזמנים לכתוב אלי ספורים ומצוינים אודותיכם לכתבת האייל שלי:**
litibsn@gmail.com

"ציון מודרך"
ילדים מצוינים בעצמת עינים, ערכה לפיתוח שיה רגשי יהודי, ולהעשרת עולמם הפנימי של הילדים ע"פ דרך הבעש"ט
ניתן להשיג בטל 058-3203274

עלון אישי

6 שח

לשבו: 24 שח לחודש

20 נעלונים

25 שח

לשבו: 100 שח לחודש

50 נעלונים

30 שח

לשבו: 120 שח לחודש

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

להפיץ אהבה ולזכות לשפע של ישועות

גליון השבת 'דרך הבעש"ט' שהעמיד רבבות יהודים ונתן להם תקווה, אמונה, ודרך ברוכה - עכשיו בהישג ידך בדיוור אישי או כמני של זיכוי הרבים - **ההרשמה בעיצומה!**